

Προς τους μαθητές: Για τις φασιστικές επιθέσεις μέσα και έξω απ' τα σχολεία

*Δεν είμαι αθηναίος, ούτε Έλληνας πολίτης,
αλλά πολίτης του κόσμου (Σωκράτης, 469-399 π.Χ.)*

Την τελευταία περίοδο παρατηρούμε όλοι στα Χανιά μια σειρά απο φασιστικά κρούσματα και επιθέσεις κυρίως απο νέα παιδιά, στην πλειοψηφία τους μαθητές.

Το φαινόμενο έχει πάρει μοναδικές, για την κοινωνία των Χανίων, διαστάσεις: επίθεση και χάραξη σβάστιγγας σε δασκάλα που παρέδιδε εθελοντικά μαθήματα σε μετανάστες, εμπρηστικές επιθέσεις σε στέκι μεταναστών, συναγωγή, αμέτρητες επιθέσεις και τραυματισμό μεταναστών, “ποζάρισμα” μαθητών με σβάστιγγες και άλλα φασιστικά σύμβολα στο facebook ... Ο κατάλογος είναι μακρύς και δυστυχώς δεν ξέρουμε αν έχει αρχή ή τέλος.

Πριν προσπαθήσουμε να καταγράψουμε τις αντιφάσεις του νεο-ναζιστικού, “χρυσαιγήτικου” ή άλλου εθνικιστικού χώρου, θα διαχωρίσουμε τις “ευθύνες” που υπάρχουν στα νέα παιδιά- μαθητές που δέχονται καθοδήγηση και παραπλάνηση απο μεγάλα στελέχη φασιστικών οργανώσεων, απο τις ευθύνες και το συμφέρον των στελεχών σε φασιστικές οργανώσεις, και τέλος τις πολύ μεγάλες ευθύνες του σχολείου, του εκπαιδευτικού συστήματος και εν τέλει της ίδιας της κοινωνίας.

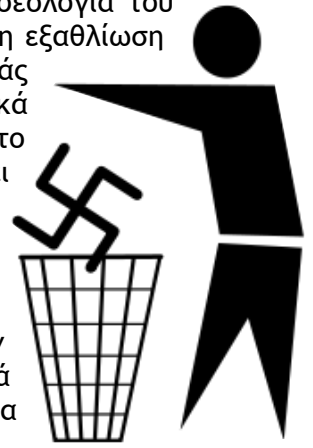
Οι μαθητές και γενικά η νεολαία βρίσκονται μπροστά σε μια κρίση, όχι μόνο οικονομική αλλά και κρίση ιδεών, όπου ο φόβος, η τρομοκρατία, και η έλλειψη παιδείας και ηθικών αξιών κυριαρχούν. Ψάχνουν να βρουν ομάδες ή “παρέες” μέσα στις οποίες αισθάνονται αδερφικότητα, μακριά απο γονείς, δασκάλους και ότι άλλο τους απωθεί και βρίσκεται μακριά απο την κουλτούρα τους, τις συνήθειές τους, και στην τελική τους λει “τι να κάνουν”. Μέχρι εδώ καλά.. Πόσο δύσκολο είναι όμως όταν ένας μαθητής πιέζεται απο τα μαθήματα και τα οικονομικά, κοινωνικά ή συναισθηματικά αδιέξοδα να πεισθεί πως μόνο στην ομάδα του, ή στην “παρέα” του “τα λένε καλά”, ή πως για τα προβλήματά του ευθύνεται ο άλλος, ο ξένος, ο μετανάστης; Έτσι λοιπόν όταν τέτοιες ομάδες έχουν επιρροή απο φασιστικά ιδεολογήματα (απο την τηλεόραση, το ίντερνετ ή όπου αλλού) ή απο φασιστικά στελέχη, ή νέους που έχουν “φίλους” και πρότυπα φασιστικά στελέχη, η κατάσταση σιγά σιγά ξεφεύγει απο τα όρια.

Σιγά σιγά, με μεθοδευμένο τρόπο, οι εθνικιστικές απόψεις και οι φασιστικές πρακτικές εισβάλλουν στις παρέες νέων παιδιών. Στελέχη φασιστικών ομάδων, ή τα τσιράκια τους πιάνουν νέα παιδιά απο το γυμναστήριο μέχρι το σχολείο και απο το γήπεδο μέχρι την καφετέρια, ποτίζοντας τα σιγά σιγά με μια επικίνδυνη ιδεολογία που χοντρά χοντρά συνοψίζεται στο εξής: “οι Έλληνες είμαστε οι καλύτεροι όλων των λαών, οι μετανάστες φταίνε που η τάξη μου δεν προχωράει καλά με τα μαθήματα, όλοι οι μετανάστες μας ενοχλούν και είναι εγκληματίες, θέλουμε να μείνουμε σε αυτή τη χώρα μόνο εμείς οι Έλληνες που είμαστε οι καλύτεροι, θέλουμε να φύγουν ή να πεθάνουν όλοι οι μετανάστες που μας ενοχλούν γύρω μας, θέλουμε να φύγουν ή να πεθάνουν όλοι οι Έλληνες που ΔΕΝ είναι Έλληνες γιατί υπερασπίζονται και άλλους λαούς εκτός απο τον ελληνικό, θέλουμε να χαράξουμε σβάστιγγα που αντιπροσωπεύει την ιδεολογία μας πάνω στο χέρι δασκάλας, θέλουμε, θέλουμε..”

Προφανώς και η αρχαία ελληνική κουλτούρα και παράδοση έχει συνεισφέρει απο πολλές απόψεις στη εδραίωση πολλών αξιών (όπως και η δημοκρατία για να μην το ξεχνάμε) αλλά αυτό δεν σημαίνει πως πρέπει καμία ιδεολογία να υπερασπίζεται μόνο ένα λαό και παράλληλα να υποβιβάζει όλους τους υπόλοιπους ανθρώπους και λαούς του κόσμου. Τέτοιες ιδέες άλλωστε αποτελούν τη βάση της ναζιστικής άποψης περι “αρίας” φυλής, η οποία έσυρε εκατομμύρια στο χύμα υπο την καθοδήγηση του Χίτλερ.

Οι απόψεις και η ιδεολογία των διαφόρων φασιστικών ομάδων ταυτίζονται με την ιδεολογία του συστήματος. Ενός συστήματος που χρειάζεται τους μετανάστες να βρίσκονται σε μόνιμη εξαθλίωση και να τους εκμεταλλεύεται δίνοντάς τους δουλειά με πενιχρά μεροκάματα, αφήνοντάς τους να ζουν στο περιθώριο, σε άθλιες συνθήκες διαβίωσης, που τους οδηγούν τελικά στην εγκληματικότητα πολλές φορές. Καμία φασιστική ιδεολογία δεν αντιτίθεται στο σύστημα. Αντίθετα ζει, αναπαράγεται και κορυφώνεται όταν το σύστημα το κρίνει αναγκαίο. Λαϊκίστικα τα διάφορα φασιστικά κόμματα τύπου ΛΑΟΣ ή Χρυσή Αυγή υπερασπίζονται συνθήματα ενάντια στο ΠΑΣΟΚ, τη ΝΔ ή γενικά το πολιτικό σύστημα. Αυτό που προτείνουν όμως δεν εναντιώνεται στο καπιταλιστικό σύστημα. Δεν προτάσσουν μια δίκαιη απελευθερωμένη κοινωνία χωρίς αλυσίδες και χωρίς σύνορα. Αντίθετα εμπνέονται από σκοταδιστικά μηνύματα που υπάρχουν “στο αίμα” των Ελλήνων, από μια παντοκρατορία του ελληνικού έθνους, γεμάτη ανισότητα, στρατιωτικά βήματα, παρελάσεις, και ηγέτες, μακριά από κάθε “μίσμα” που δεν κυλάει στο αίμα του “αγνό ελληνικό αίμα”.

Επικύνδινες λογικές που καταλήγουν σε ακόμα πιο επικύνδινες πρακτικές.

Μπορούν αυτοί οι “πατριώτες” που ζωγραφίζουν χιτλερικές σβάστιγγες στους τοίχους να ρωτήσουν τους παππούδες τους (που υπερασπίστηκαν την πατρίδα τους) απέναντι σε ποιους πολέμησαν το '44-45; Μήπως απέναντι στους χιτλερικούς ναζί Γερμανούς που κράταγαν τα λάβαρα με τις χιτλερικές σβάστιγγες;

Απέναντι σε όλη αυτή την φασιστική απειλή, μέσα και έξω απ'τα σχολεία, το σχολείο και το εκπαιδευτικό σύστημα έχουν πρωταρχική ευθύνη καθώς τις περισσότερες φορές καλλιεργούν εθνικιστική συνείδηση μέσα από τις “μισές αλήθειες” στα βιβλία ιστορίας, μέσα από τον υποβιβασμό πολλές φορές ξένων παιδιών μέσα στη σχολική τάξη, και συνολικά από την ημιτελή ή την παντελή έλλειψη πολύπλευρης παιδείας που θα καλλιεργήσει ολοκληρωμένους ανθρώπους.

Σαν να μην έφτανε αυτό οι διευθυντές και οι διοικήσεις των σχολείων, αντί να προσφέρουν γνώση και παιδεία, προχωράνε σε αποβολές σε παιδιά που αποκλίνουν λόγω της καθοδήγησης που λαμβάνουν από στελέχη της χρυσής αυγής ή άλλων φασιστοειδών, και απαγορεύουν κάθε «πολιτική» μέσα στα σχολεία, κρύβοντας τις στάχτες κάτω από το χαλάκι, αδυνατώντας να δώσουν λύση. Η τεκμηριωμένη πολιτική συζήτηση και ο διάλογος, ανάμεσα στους μαθητές, στους καθηγητές, στους γονείς μέσα στα σχολεία μόνο φως μπορεί να ρίξει διασπώντας κάθε μορφή μεσαιωνισμού, σκοταδισμού, μισανθρωπισμού, φασισμού, βίας απέναντι σε συνανθρώπους μας.

“Καλούμε” όλους τους μαθητές να υψώσουν τη φωνή και το ανάστημά τους ενάντια σε τέτοια φαινόμενα. Μόνο η ίδια η νεολαία μπορεί να απομονώσει τέτοιες φασιστικές ιδεολογίες και πρακτικές. Συζητήσεις και διάλογος μέσα στα σχολεία, προβολές ταινιών για το φασισμό, γενικές συνελεύσεις μαθητών, εκδηλώσεις με καθηγητές, φοιτητές, μαθητές, συγκεντρώσεις, πορείες κ.α. όλα αυτά μπορούν να αναδείξουν και τελικά να απομονώσουν φασιστικά φαινόμενα μέσα και έξω από τα σχολεία.

“Ο καπιταλισμός στις φασιστικές χώρες υπάρχει μονάχα σα φασισμός, κι ο φασισμός δεν μπορεί να καταπολεμηθεί παρά σαν καπιταλισμός στην πιο ωμή και καταπιεστική του μορφή, σαν ο πιο θρασύς κι ο πιο δόλιος καπιταλισμός. Πώς μπορεί, λοιπόν, κανείς να πει την αλήθεια για το φασισμό, όταν δε θέλει να πει κουβέντα ενάντια στον καπιταλισμό που τον γεννά;” (Μπ. Μπρεχτ)

Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΘΑΝΕΙ ΑΠΟ ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ - ΤΣΑΚΙΣΕ ΤΟΝ!

